

Zvířata, mráz a sníh

NENÍ PES JAKO PES

Zima dává zabrat nejen nám, ale i našim domácím mazlíčkům. **Psům obecně nevadí ani vyšší, ani nižší teploty. Nesvědčí jim však rozdíly teplot**, když je doma třeba 23 °C a venku 10 pod nulou. Pak se zvířecí lékaři často setkávají s tím, že jsou psi nastydlí, mají nemocné močové cesty, v horším případě i ledviny. Zvířátko to stojí spoustu bolesti a trápení, jejich páničky zase peníze.

V případě velkého rozdílu vnitřních a venkovních teplot **je vhodné mít pro psa obleček**. U hladkosrstých plemen a těch, která nelínají, už od nuly, u plemen dlouhosrstých od -5 °C. Je to i praktické - neobalí se sněhem a blátem, nemusí se po návratu domů tolik čistit, případně koupat. Psi musí ven za každého počasí.

Pokud hodně mrzne, venčení zkrátíme, absolvujeme ho v ostřejším tempu a dohlédneme, aby pes nepostával na jednom místě, ale byl v čilém pohybu. Rozhodně bychom ho neměli nechat uvázaného před obchodem a jít nakoupit. Na druhou stranu, když je čerstvě nasněženo a příliš nemrzne, pejskové skotačení ve sněhu milují.

Tak jako lidem, i psím chlupáčům hrozí omrzliny. Těm hlavně na uších, tlapkách, konci ocasu, kůži šourku a prsních bradavkách. Tato místa nejsou kryta vrstvou tuku a jsou neustále vystavena chladu. Omrzliny poznáme podle zabarvení kůže do modra či

červená a podle velké citlivosti na dotek. Pokud máme na omrzliny u pejska podezření, bez otálení utíkejme k veterináři. Takto postiženou tkáň je nutné ošetřit, aby se zabránilo jejímu případnému odumírání. Zvláště opatrní musíme být na štěňata a psi seniory. A pozor, po vykoupání mohou ven, až když jsou naprosto suší!

MAZÁNÍ NA TLAPKY

Sníh může psům natropit i další neplechu. Zvláště těm dlouhosrstým se nabaluje na srst, dělají se jim na ní sněhové kouličky, zachytává se v meziprstí, až nemohou šlapat.

Zvláštní kapitolou je pak péče o psy, kteří se dostanou do styku se solí na chodnicích a silnicích. Těm je potřeba tlapy po příchodu domů ošetřit. Nejdříve je musíme **opláchnout teplou vodou, pořádně vysušit a pak natřít rychle se vstřebávajícím krémem.** Volit můžeme Bepanthen krém, Indulonu nebo i Infadolan. U zvířátek, která jsou na sůl vyloženě přecitlivělá, se tlapy vyplatí mazat i před procházkou. A klidně ve dvou vrstvách: nejprve použít mastičku hojivou a po vstřebání ještě druhou, mastnější, která tlapy ochrání mechanicky. Pokud pejska unesete, přes silnici a chodník se sněhovou břechkou ho raději přeneste někam na trávník.

LÉPE VENKU NEŽ UVNITŘ

Psi, kteří jsou celoročně venku a mají pořádně zateplenou boudu, do které nefouká, zdaleka nemusí mít takové problémy jako ti, kteří žijí v teplém bytě. Víc škody bychom nadělali, kdybychom takového psa, který pobývá celý rok venku, najednou kvůli mrazům začali nechávat doma. Došlo by v první řadě k předčasnému línání.

A až by se pes po mrazech zas vypustil z domu nastálo ven, pravděpodobně by nastydl, protože uvnitř zchoulostivěl. Důležitá je ovšem při pobytu venku možnost volného pohybu, aby se zahřál – žádné řetězy! Je nutné **dbát na to, aby psům, kteří zůstávají venku, nezamrzla voda a krmení.** Umístíme proto misku do zvětrání domu nebo garáže a vodu několikrát za den měníme. Psi, kteří jsou celoročně venku, by přes zimu měli mít přiměřenou tukovou vrstvu. Samozřejmě je třeba hlídat, aby váhový přírůstek nebyl u malých plemen vyšší než jeden kilogram a u velkých plemen než pět kilogramů. V případě granulí je dobré v zimě přidat krmivo s vyšším obsahem tuku. Psům, kteří jsou krmeni vařenou stravou, je možné dávat do krmení i hrstku škvarků. Oni to velice dobře stráví a je to pro ně pohotovými zdroj energie.

NENÍ KOČKA JAKO KOČKA

Kočky jsou chytré. Zimu víceméně prospí. Ty, které jsou domácí v pravém slova smyslu a práh domova ven nepřekročí, obvykle pospávají 12 až 16 hodin denně. V zimních měsících to však klidně protáhnou na 20 hodin i více. I mnoho koček, které chodí pravidelně ven a domů se vrací jen za jídlem a odpočinkem, raději zůstává v zimě uvnitř a tráví většinu dne spánkem. Kočka, která po celý rok tráví většinu času venku, se instinktivně připravuje na zimu tím, že **mění srst a přibírá na váze. Na chlad je dobře vybavená, ale přesto potřebuje mít připravené teplé útočiště.**

Přístup jí můžeme zařídit prostřednictvím kočičích dvířek do bytu či teplé chodby domu nebo skrze pootevřené okénko do sklepa. Můžeme však pro ni také vytvořit jen venkovní chráněné útočiště, kde si

odpočine a nabere sílu. Takový kočičí domek či boudu je třeba opatřit jakousi podsadou, která přístřešek ochrání před chladem odspodu, pořádně celý zaizolovat nepromokavým materiálem a uvnitř vybavit slámou, starou dekou nebo teplým kočičím pelíškem. Samozřejmě dbáme i na to, aby kočka měla stále tekutou vodu a potrava jí nezmrzla.